

Архијерејска Литургија и молитвени помен у Окучанима

Високопреосвећени Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски господин Јоаникије служио је данас, 2. маја, свету Литургију и молитвени помен жртвама рата у Западној Славонији (1991-1995.) у храму Светог великомученика Димитрија у Окучанима.

Високопреосвећеном Митрополиту саслуживао је Преосвећени Епископ пакрачко-славонски господин Јован, као и свештенство Епархије пакрачко славонске.

Сабране је на почетку поздравио Владика Јован. Он се присјетио да је страшне вијести о дешавањима у Окучанима и Западној Славонији прије тридесет година, на јучерашњи дан, чуо заједно са Владиком Јоаникијем, јер су тих дана и боравили заједно у Црној Гори и Херцеговини.

– Прије тридесет година у јучерашњи дан Владика Јоаникије и ја смо долазећи од његовог дома у Бањанима свратили у манастир Косијерево, такође у Црној Гори, уствари у Херцеговини, на граници између Црне Горе и Херцеговине данашње, и тамо је тада била једна монахиња у том херцеговачком

манастиру измјештеном од социјалистичке власти, неких шездесетих/седамдесетих година, и тамо смо чули да се збива нешто ужасно и страшно овде у Окучанима и цијелој Западној Славонији, односно њеним остацима. Осјетило се тих дана и у вадуху и у мирису и земљи и на небу да се нешто страшно збива и мени је заувјек то страшно збивање остало везано за владику Јоаникија и то мјесто гдје смо обојица то чули. Зато захваљујем Владици што је потврдио тај тридесетогодишњи завјет и дошао да овдје са нама буде у овај дан, када се пуни тридесет година од Бљеска, када се пуни тридесет година од коначног изгнања Срба из Западне Славоније.

Високопреосвећени Митрополит Јоаникије је казао да је Господ Својим Васкрсењем измијенио све, и да се у свјетлости Васкрсења Христовог на све гледа другачије, на нов начин – са надом.

– Гледамо са обновљеном снагом и утјехом, јер, јесмо много страдали у историји нашој, било је много и невиног страдања, а било је и много страдања и због наших гријехова. Некада страдамо подобно Христу Господу и тако потврђујемо да смо хришћани – потпуно невини као што су пострадали многа дјеца у Јасеновцу, Сиску, Јастребарском, о чему много често говори Владика Јован – то је невино страдање. Сећамо се овога страдања које је било прије тридесет година у Окучанима у Западној Славонији, то је био један ужасан потрес за цио српски народ. Побијени су многи људи на праговима својих домова, изгнани, људи који су мирно живјели овде вјековима, изгнани су са својих огњишта. Било је то, али слава Богу, кроз страдање идемо ка свијетлости Васкрсења Христовог. Како Његош каже: „Васкрсења не бива без смрти.“

Он је нагласио важност разумијевања једних према другима, те слоге и љубави.

– Данас смо се помолили Богу овдје за душе свих побијених у тој ужасној акцији која се догодила овдје прије тридесет година. Молимо се Богу и за све оне који су прогнани, нека их Бог утјеша за њихова страдања, нека Бог упокоји у своме вјечном животворном наручју оне који су побијени и оне који су преминули, а свима нама да да међусобне љубави, слоге и да помажемо једни друге и да разумијемо једни друге, да не осуђујемо једни друге, да увијек будемо спремни да превазиђемо наше међусобне неспоразуме, то нам је много важно, а томе нас учи и свето Јеванђеље, томе нас учи Господ Исус Христос и Његово Васкрсење.

Подсјетивши да је велики број Срба прогнан из ових крајева, Митрополит је

рекао да је након сваког страдања важно прибрати се.

– Није то лако, али, наш је народ јуначан и жилав, па брзо се прибере и почне да ради и почне да ствара, и крене опет путем Божијим. Може бити и да је некад залутао, али опет крене путем Божијим. Нарочито је то важно када се догоде страдања из било ког разлога, да се опет приберемо, да почнемо да живимо нормално, да стварамо, да чинимо добро и да на такав начин идемо путем Божијим, увијек путем добра, путем славе Божије. Амин Боже дај.

На крају је Владика Јован подсјетио да је блаженопочивши Митрополит Амфилохије већ 2. маја 1995. године ујутру био у Босанској Градишци, да је обилазио куће срушене од хрватске артиљерије и својим рукама вадио тијела.

– Сећамо се мале Дајане Гојић и њеног брата Немање. Њихове главе је држао у својим рукама. Те су слике обишле свијет и нећемо их никада заборавити. Њему нека је вјечан помен.

Светој Литургији и помену су присуствовали предсједник Српског народног вијећа, господин Борис Милошевић, те професор Милорад Пуповац, ранији дугогодишњи предсједник.

О. Б.

Фотографије: Жељко Драшковић

mitropolija.com